

Brieven, Gelden; enz., moesten franco
worden ingezonden.

Nieuw rogel meer.....	25.
------------------------------	------------

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

— Men schrijft ons, dat het Z. M. heeft behaagd, uit aanmerking van de bijzondere bestemming aan Hoogheidszelfs fregat *de Rijn* gegeven, op welk fregat Z. K. H. Prins Willem Frederik Hendrik als 1ste officier geplaatst is, in de bovenste van dien bodem te doen brengen 12 muzi-

toespraak tot de verzamelde menigte, herinnerde hen aan de verdiensten des overledene, op eene indrukmakende wijze, en betoonde openlijk, dat het te wenschen ware, dat alle ambtenaren van den Staat nít de algemeene rouw, die de nagedachtenis van dezen, in mederigen kring werkzaam men achtervolgde, leeren moesten: *hoe men de schatting, die het Vaderland*

Men heeft sedert eenigen tijd opgemerkt, dat het garnizoen te Brussel bijna iedereen gaf, als het weder zulk toelaat, behalve op de gewone wijze, nog bijzonderlijk genoevend wordt in de behandeling van den kolf van het geweer en de bajonetten wat het voetvolk, en in de behandeling van de sabel wat de kavallerie aangaat. De voor het paleis van den Prins van Oranje te Brussel gelegen esplanade, alsmede de ruime plaats van datzelfde paleis, waarvan men, eenigen tijd geleden, de stukken geschut, wagens, enz. genomen had, zijn op nieuw daarmede vervuld. Een aantal artilleristen met onbepaald verlof zijn heiden te Brussel aangekomen, om van hier naar hunne haardsteden terug te keeren.

Dezen nacht is bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken alhier een buitengewone koerier uit Toulon ontvangen. Onmiddaellijk daarna zijn dépêches naar Londen verzonden. Men ze't, dat d.zelve met belangrijke tijdingen uit het Oosten in verband staan. (*Zie Part. Corresp.* PARIS hieronder).

(*) Traanbok is een bijnaam, afkomstig van de weleer te *Helder* bloeiende valschvanger. De caricatuur prent, waarbij een traanbok tegen 1,200 Nieuwe Diepers, in de waag, doorslaat, stond hiermede op verbe d. De bewoners van den *Helder*, daarentegen, bestempelden die van het *Nieuwe Diep* met de namen van kolonisten, aangevaard, enz. De vereeniging van *Bel*-*di* en *Nieuw Diep* heeft nu, door toeneemende eenheid van belang; de eenzelvkeit met dege poort van het behangen doen vervallen.

De *Helder*, met het *Nieuwe Diep*, bezit een afdeeling der Maatschappij tot Nut van 't *Algemeen*, een wijnen- en landbouw- en landbouwschool, levensbeschikking, sociëteit, en een groot aantal koflij- en wijnhuizen en logementen. De brievenpostrij, alhoewel oneigenaardig geen hoofdkantoor, is een der drukste van ons rijk.

**Een eigen kuard
Is schatten waard.**

De mindere klasse voorziet hare tafel met nog minder omstandigheden. De vleesch- en vischhandelaren trekken al de straten door, en venten de waren uit: een karfje met de poedige buijerki wordt aan een toren van verster gefaten, de koopman weept, met de groote schalen, en de handescheurder heeft handjes; zijne waren af, en nu worden vleesch en visch naar boven gehaaseld. Zij, die nog armer zijn, gaan eenvoudiger af, met een gilet of pannenbekker, die op al de hoeken der straten staat, en te koop bindt. en doch zich door deelen eenige schakels leenen (verrukt).

ten van Cyprus, De Ottomannische vloot bevond zich denzelfden dag tusschen Cyprus en Rhodus. Den 14 is de admiraal Lalonde op de kust van Troie gezien, de terugkomst uit Alexandrië verbeidende van de stoomboot *Papin*. Volgens de *Echo de l'Orient*, had de Engelse zeemacht nog geen reële gemeenschap met den Kapudan-Pacha gehad. De admiraal Stopford was voornemens den 17 naar Tenedos te stevenen.

Het Parijsche dagblad *Le Commerce* zegt een particulier bericht te hebben ontvangen, dat Rusland aan het Oostenrijks kabinet zijn voornemen heeft te kennen gegeven, om in de Oostersche aangelegenheden krachtig tusschen te treden, en troepen naar den Bosphorus te zenden. Volgens genoemd dagblad, beroept Rusland zich daarbij op het tractaat van Unkiar-Skelessi, de overwinning van Ibrahim, en de nederlaag van het Ottomannische leger beschouwende als het *casus foederis* te hebben doen ontstaan. Voorts maakt dit dagblad daarop de volgende aanmerkingen, die een nieuw bewijs opleveren van de verregaande politiekheid, welke de tolken van een zekere partij in zoo ruime mate tegen Rusland bezielt.

«Deze tijding, ons door onze correspondentie aangebragt, is ernstig en belangrijk; wij houden dezelve voor zeer belangrijk, en al ware zij dit niet, dan zoude zij slechts voorbarig zijn, en de gebeurtenissen niet dan eenige dagen vormloopen. Oostenrijk zal ongetwijfeld pogingen aanwenden, om de botsing te voorkomen, doch zal daarin niet slagen, omdat de botsing in de kracht der zaken is opgelost. Het kabinet van St. Petersburg heeft steeds als van een zuiver Russisch belang zijnde de kwestien aangemerkt tusschen zich en de Porte. Het ontkent het recht der andere Mogendheden, om daar tusschen beiden te komen. Op die wijze heeft hetzelfde gehandeld tijdens het sluiten van het tractaat van Adrianopel, en van dat van Unkiar-Skelessi, en hetzelfde zal niet van beginselen veranderen, nu de fortuin, als ware het, Turkijë in zijne handen speelt. Op geen tijdstip is het Ottomannische rijk zoo diep geschoot geworden, als thans het geval is. Het is te gelijker tijde van zijne vloot en zijn leger beroofd, naar buiten door eenen regeerenden vijand bedreigd en naar binnen door staatkundige en godsdienstige driftten, die het niet meer in staat is te bedwingen. Het zoude zich hebben kunnen redden, indien het toeval der eerlijkheid aan dezelfde hoofd geplaatst hadde een vurig, bekwaam en gelukkig aanvoerder, die een krachtig besluit nemende, onmiddellijk een beroep zoude hebben gedaan op alle de strijkrachten des lands; maar wat zal van hetzelfde worden met een vreesachtig, zwak en aan kuiperijen prijs gegeven jongeling? Deze toestand zal niet aan Ruslands geoeft oog ontgaan, welke Mogendheid voor den nieuwen Sultan te gelijk zijne grootste hulp en zijn grootste gevaar is. Waartoe kan de Sultan nu zijne toevlucht nemen? — Zich onder de bescherming stellen der Westersche Mogendheden? Zij kunnen hem redden van de aanvallen en van het leger van Mehemed-Ali, maar kunnen zij de oproerigheden bedwingen, die in alle de provincien zullen uitbreken? Daartoe behoeft men legers en deze is Oostenrijk alleen in staat te geven, maar Oostenrijk zal er geen geven. Rusland blijft dus over, die alleen zich zal voordoen als de regten des Sultans kunnende verdedigen, niet alleen tegen den Pacha, maar ook tegen de misnoegden.

«Door eenen samenloop van even noodlottige als vreemde omstandigheden zal Turkijë de geschiedenis van Polen hernieuwen. De wereld doet niets dan zich copieren, en zelfs de gebeurtenissen gelijken op elkander: zoozeer zijn wij in onze dagen van alle scheppend vernuft ontbloot. De Sultan zal gedwongen worden de hulp van Rusland af te smeken; hij zal dezelfde ontvangen en wantrouwen, want de Westersche Mogendheden zullen niet nalaten zijne achterdocht op te wekken en te voeden, zodat deze toestand zelf, naar alle waarschijnlijkheid, den dag zal doen ontstaan, waarop hij moet bezwijken.

«Loopen wij overigens de gebeurtenissen niet vooruit. Welk besluit zullen de kabinetten van het Westen nemen in het groote drama, dat zich voorbereidt? Wij behoeven ons niet bezig te houden met hetgeen Oostenrijk zal doen: zijne rol is geheel bepaald, het wil den oorlog niet, maar zoude zich willen uitbreiden. Daarom trekt het zijn leger bijeen, minder om te strijden, dan een voordeeler lot in de deeling te erlangen. Engeland zal zijne vlooten wapenen, kruid verbranden en steden vernietigen; daarop moet men zich beredden. Maar wat zal het dan doen? Wat wil het? Weet het dat zelf? Tot dusverre hebben alle zijne daden gestrekt, om tot den oorlog aan te zetten. Het is Engeland, dat den Sultan Mahmoud heeft aangemoedigd, dat dezelfde vloot en leger heeft gevormd, en dit week is op éénen dag door de nederlaag van den Seraskier en den afval van den Kapudan Pacha vernietigd. Zal het doel van Engeland, naijverig op Frankrijk, en de ontwikkeling van Rusland vreemde, nischien daarin bestaan, om de beide vijanden, de ene door de andere te neutraliseren? Het zal dit zonder twijfel beproeven, maar wij twifelen aan het welgelukken. En demiettemin heeft het eenen stap gedaan, tot bereiking van zijn plan, om ons aan alle zijne bewegingen te verbinden, door het credit en de zekerheid van onze financiën, met de vastheid van zijn eigen credit te vermengen. Engeland heeft te Parijs een Britsch belang geschapen, en dat met zijn gewoon beleid gedaan, onder de mannen, voor wie de staatkunde zich slechts in geldkwestien oplossen, en die alzo een beslissenden invloed uitoefenen op ons stelsel van geld en materialisme. Engeland poogt alleen de voordelen van het bondgenootschap tot zich te trekken. Het speculeert zonder breedte op een stelsel, dat niets is, dan het bijkans regelmatig opgeven van onze nationale belangen, een stelsel, welks duur alleen in den stikstand bestaat, en reeds naderen de botsingen uit het Oosten. Engeland bekende, dat de stelsels voorbijgaan, doch dat de volken en de herinoeringen blijven.»

Part. Corresp. PARIS 4 Aug. Men handelt zich heden middag druk bezig met den aard der dépêches, die dezen nacht uit het Oosten zijn ontvangen. Ecnige vertrouwden van het kasteel verzekeren, dat de heer Politz, adjutant van den maarschalk Soult, in deze hoofdstad is aangekomen, medebrengende het bericht van een voorloopige overeenkomst van eenen wapenstilstand tusschen de Porte en Egypte. Het is waarschijnlijk, dat het ministerie daaromtrent niets vóór overmorgen zal bekend maken.

De *Sembla* (de *Fransche*) beweert dat gisteren door zijn medegedeelde bericht van een aankomst tusschen lord John Hay en Marotto.

Van den anderen kant zegt het *Mémorial des Pyrénées*, onder dagteekening van den 2 dezer, dat Cabrera werkelijk te Lacca is gewond geworden, en aan de gevolgen daarvan bezwiken is.

ten) bloemkool, kreeften, visch of macaroni (een soort van deeg uit meel, boter en melk bestaande, en klein gesneden in water gekookt; de geliefkoosde spij der Italianen) toevoegen, en de bemiddelden onder de armste (want ook de geringste stand der maatschappij heeft hare aristocratie) schaffen er zich, als het geen vastendag is, bij den *Pizzicarnolo* een stuk *mortadella* of *salami* (een soort van worst), ham of iets dergelijks aan. Een vierde deel van een vel granaat papier omvat het gehele middagmaal van den dag, en de laatste hap is een klein stukje van een klein visch, na onder weg eenige pagnottes (kleine broodjes) gekocht te hebben, naar eenig wijntje, alwaar zij het medegebrachte in vrolijkheid bij de *Taglietta* gebruiken.

Waarom zouden de Italianen zich niet met het aankopen van eetwaren, tafel- en keukeuengereedschappen, en geheel den omslagtigen inboedel van een Noordsch huishouden inlaten? Voor het geld, dat dit kosten zoude, kunnen zij ten minste twee volle jaren zorgeloos leven. Ook zijn er slechts weinigen, die geld genoeg hebben, om zich zulk een dood kapitaal te kunnen aanschaffen; daarom eten en drinken zij in vrolijkheid des harten zoo lang de *Paulussen* nog in den zak klikken, en voor morgen laten zij den Heer mel zagen. De voornaamste gerechten, die bij den *Frigitore* voorhanden zijn, hebben wij reeds genoemd. Zijne stockplaats is een groote ijzeren trommel, waaronder een kolenvuur gloeit; op hetzelfde staan, in renschoot van dezelfde stof, kool, artichokken, aspergiën en visch te stoven; een andere trommel, tot het braden van kastanjen bestemd, vermeerderd, vooral des winters, de geuren van den voor Noordelijke neuzen walgelijken dampkring van zijn drom bezochten winkel.

Het werkzaamste tijdperk van den *Frigitore* is eigenlijk de *Quaresima*; deze troosteloze vastentijd, die met aschwoensdag aanvangt, de maag met stekvisch en oliegebak bezoekt, en tot Paschen voortduurt, terwijl het schitterendste punt in dit tijdvak de *St. Jozefsdag* is, die op den 19 Maart invalt. Deze heilige is de beschermster van den *Frigitore*. Reeds den avond te voren versieren zij de poeten kammer kramen met laurier-takken, die zij met bonte linten en stroken gekleurd papier omwinden, en vervolgens met vergulde bukkelkanten en bonte papieren ballen behangen. De *Frigitore* en zijne gezellen staan, in witte wanden, schoots-vallen en mutsen, achter de tafel, waarop reusachtige hoopen *fritellen* (een van meel en olie bereid gebak, ter grootte van een duivels), en

ENGELAND.

Part. Corresp. LONDEN 3 Aug. De *Morning Chronicle*, anders gewoon de handelingen van de directie van de bank te gispen, regtvaardigt nu de gemaakte schikking met de bank van Frankrijk. Het kwaad eenmaal bestaande, zegt dit dagblad, alhoewel het voor een groot gedeelte door de verkeerde maatregelen van de bank, inzonderheid door het verhoogen van het disconto, is te weeg gebragt, kon de bank niets beter doen, dan zich daar te verzoeken, waar het geld, ten gevolge van den loop der zaken, nuteloos opgehoopt ligt. Het is verkeerd, te zeggen, dat de bank hierdoor hare waardigheid verloor heeft. Men verliest zijne waardigheid niet, door gebrek aan spijt te hebben; en al ware dit ook zoo, dan is het nog beter, dat de bank iets van hare waardigheid verlieze, dan dat het land, wanneer de laatste schelling uit de bank gehaald zal zijn, door een ophouden van betalen in verlegenheid zoude komen. Ook de bank van Frankrijk heeft wel gedaan. Zij kon met geen meerdere zekerheid een voordeeler gebruik maken van de bij haar opgehoopte schatten, en zij verkrijgt hierdoor, in geval van dergelijke verlegenheid, welke spoedig zoude kunnen plaats grijpen, billijke aanspraak op wederkerige hulp, enz.

Lord Brougham, betreurende, dat hij Donderdag avond, toen de bill tegen den slavenhandel in het Hoozgerhuis verworpen is, toevallig afwezig geweest is, en erreende, dat deze verwerping heillooze gevolgen zal hebben, niet alleen tot aanmoediging van het helse bedrijf der Portugesche slaven-handlers, want handel konde hij het niet noemen, maar ook tot vermindering van de achting voor het Engelse gouvernement in de oogen van geheel de wereld, heeft gisteren avond, in hetzelfde Huis, tot voorkoming dezer gevolgen, voorgesteld, dat hunne Lordschappen een adres aan H. M. zouden aanbieden, verzockende om met alle Mogendheden van Europa en America te onderhandelen, ten einde hunne medewerking tot vernietiging van den slavenhandel te verkrijgen; voorts, dat het H. M. behage zoodanige bevelen aan hare kruisers te geven, als kunnen strekken om op de meest krachtige wijze tot het bedoelde einde, bijzonder tegen de Portugesche en Braziliaansche vlag te handelen, en eindelijk, dat H. M. zich gelieve overtuigd te houden, dat hunne Lordschappen dreid zijn, haare in alle maatregelen, tot dat einde te nemen, bij te staan, en in te stemmen met alle doelmatige besluiten, welke daartoe in het Huis der Gemeenten zullen genomen worden. Nadat onderscheidene leden over dit onderwerp gesproken hadden, en nadat de hertog van Wellington zich verdedigde, en lord Melbourne opgemerkt had, dat dit adres genoegzaam hetzelfde bevatte, wat in de bill verworpen was, werd het voorstel zonder stemming aangenomen.

Het Huis der Gemeenten heeft de gevraagde 75,000 £ tot versterking van het leger toegestaan, nadat lord John Russell een taferel van den onrustigen staat des lands, inzonderheid onder de arbeidende klassen, had opgehangen. Het ministerie heeft een nieuwe police-bill voor Birmingham ingebragt, na de vorige, die nog hangende was, ingetrokken te hebben.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. FRANKFORT 3 Aug. De secretaris van de Koninklijke Belgische Legatie aan het Pruisische hof, graaf Vilain XIV, is gisteren uit Brussel alhier aangekomen.

De magistraat van Celle heeft nu ook, even als vroeger de burgerij van Celle, een petitie aan den Duitschen Bond gezonden, namelijk: om zich over de suspensie van den stads directeur van Hannover, den heer Rumann, te beklagen. Meer en meer is men in gespannen verwachting, op welke wijze de Hanoversche geschieden zullen worden uit den weg gerumd.

TURKIJE.

KONSTANTINOPOL 17 Julij. De plegtigheid van het omgorden van de sabel, door de Turken Taklidi Scif genoemd, heeft den 11 dezer in het Mausoleum van Ebu Fjeb Ensari, den bekenden vandeldrager van den prophet, met den grootsten luister plaats gehad. De Sultan Abdul Medschid heeft zich ten dien einde, vergezeld van een talrijk gevolg, op een feestelijk getooid vaartuig van het paleis naar de voorstad Ejub begeven. Gedurende den overtocht losten de batterijen en oorlogschepen de gewone salvo's met het geschut, terwijl de schepen met vlaggen en wimpels waren versierd. In Ejub aangekomen begaf zich de Sultan te paard naar de Moskee, en trad in het Mausoleum van Ebu Fjeb Ensari, alwaar Z. H., na vooraf een kort gebed te hebben gedaan, door Nabibalescher, het opperhoofd der Emirs, Selim Saide, Abdurrahman Kandi, met het rwaard van den Kalif Omar, hetwelk in de Sultanische wapenkamer werd bewaard, plegtig werd omgord.

Na den afloop dezer plegtigheid, verliet de togt, in de navolgende orde, de voorstad Ejub, door de geheele stad naar het oude serail *Baba Humjun* trekkende. Aan het hoofd van den trein vertoonde zich een escadron lancers met roode vanden, vergezeld van een muzijk-corps; hierop volgden negen, rijk versierde rijaarden van Z. H., door een aantal bedienden uit het serail geleid; vervolgens de ceremoniemeester, de ambtenaren van de Porte van de 3de klasse, de oversten der garde, die der infanterie, kavallerie en artillerie, de ambtenaren der 2de klasse, de brigadegeneraals, de ambtenaren der 1ste klasse, zijnde de raden van den Staat, de divisie-generaals; allen te paard en in gala-uniform; en het geheele corps ulema's, zamen-gesteld uit de Moderizen, Naib's, Kadis, Stambul Effendi's en de Kadis-keren van Anatolië en Rumelië, in blaauwe, bruine en groene met in vrouwen nedelhangende overrokken versierd, met meer of meer rijkgestikte kragen en witte of groene tulbands, die met gouden strepen waren omzet; een eestrom bij de laatste Baifans plegtigheid, onder Sultan Mahmoud, ingevoerd, en hetwelk een buitengewoon schitterend aanzien heeft. Hierop volgden andermaal vijf parade-paarden van de uitstekendste fraaiheid, allen bijzonder rijk opgetooid; vervolgens de zich alhier bevindende Muschire en Viziers, namelijk Hassib-Pacha; de Muschir van het serail, Riza-Pacha, de president van het hooge gerecht, Raaf-Pacha, en de Seraskier Halil-Pacha; ten laatste de Groot-Vizier Chosrew-Mehemed-Pacha, en aan zijne linkerzijde de Scheik-Islam of opperste Mfti.

Kindelijk werd de trein besloten door een afdeeling van de lijfgarde van den Grooten Heer te voet, door hunnen hoofdman aangevoerd, waarop Z. H. de Sultan Abdul Medschid verscheen, aan beide zijden door de Peika en Solaks omgeven. De jeugdige beheerscher van den Islam werd zoo door de aanwezige troepen als door de ontelbare menigte aanschouwers met herhaalde

vens gebakken visch en andere vaste spijzen, zijn te koop gesteld. Dan scheppen zij volop uit den steeds kokenden ketel, waarin zij aanhoudend meel hijven strooijen, en hebben moeite de talrijke uitgehongerde schaar, die hun *laboratorium* binnen stormt, te bevredigen. Zelfs den armoedigsten *Frigitore* ontbreekt het dan niet aan kalanten; want het is een gewetenszaak den volgenden dag *fritellen* te eten, en bovendien is ieder, die den naam van den *St. Jozef* draagt, verplicht zijne vrienden en bloedverwanten nu op *fritellen* te onthalen. De meer vermogende pannenbakkers verzorven bij deze gelegenheid niet, hunne draagbode keukens op het aanklokkelste te versieren, ten einde niet enkel de rijk- en smaak-organen, maar ook het gezigt der voorbijgangers te boeijen. Het ontbreekt dan niet aan lout beschilderde gipsen beelden van engelen en heiligen, ook van Olympi-goden en Saters, en zelfs van Mooren, Turken, die, tusschen de rookende schotels geplaatst, de verscheidenheid der spijzen nog beter doen uitkomen, en, om den *fritellen*-eter met de lichaamselijke te gelijk geestige spijze toe te dienen, worden de pilaren der kraam met sonnetten behangen en beplakt.

Thans wenden wij ons tot den *Pizzicarnolo*, die, gedurende de vasten, in zak en aschoe trouw en alkeen in het debiet aan niet Katholieke bewoners of vreemdelingen, en gedespenseerde zieken zijn bestaan vindt. De wet verbiedt hem gedurende de *Quaresima* zijne waren ten toon te stellen, om niet door den aanblik van meer smakelijke spijzen de geloovigen in verzeeking te brengen. Maar hij maakt zich deze gedwongen lange rust ten nutte, om toebereidselen te maken tot het Paascheest, en daartoe zijnen winkel op het prachtigste te versieren. Drie dagen vóór het feest wordt dezelve geopend, om, door honderden lampen verlicht, den aanschouwers eenen voorsmaak der vreugde van het Paascheest te geven. Dan behoort zijn winkel tot het sierlijkste, hetwelk men zich in dit genre kan voorstellen. De Italiaan, die, voor alles, wat versiering betreft, een bijzonder talent heeft, weet ook aan de voorwerpen, die wij gewoon zijn enkel naar dierzelf inwendige waarde te beoordeelen, en niet aan tafel zittende, nauwelijks met eenen blik verwaardigen, een verlokend uiterlijk te geven. Zoo wordt het dan ook in Rome, even als hier te lande, op het St. Nicolaasfeest, een modezaak, om aldan van den eenen *Pizzicarnolo* naar den anderen *Pizzicarnolo* te wandelen, ten einde de smaakvolle versieringen der winkels, en het aldaar ten toon gehangene te zien en te bewonderen.

Hunah kreten begroet. Z. H. droeg den Keizerlijken mantel (*Harvar*) zwart laken; op de borst een prachtige Nischan, en als hoofdbek het *Fes*, met de aangene schitterende Agnif geheele reiger-veder, volgden de hoofdmannen van de zwarte gesnedenen, die onder het volk roondeelden, en een aantal bedienden van het serail en ten slotte een deeling infanterie met haar muzijk-corps.

De Sultan steeg, volgens oud gebruik, in de moskee van Sultan met 11, den overwinnaar van Konstantinopel, van zijn ros, en doof het zich aldaar bevindend graf een gebed. Bij het graf van Hoogstevader Sultan Mahmoud, steeg de Sultan niet van het paard, doch na Z. H. werden door twee mannen voor den overledene gebeden uitgesproken.

Het corps diplomatiek had eenige dagen te voren de uitnodiging van dezen togt bij te wonen, van uit de tenten, die daartoe op een buiten Konstantinopel waren opgeslagen, en alwaar men het fraaiste geniet op de voorstad Ejub, het arsenal en de voorsteden Haskoi, zinn Pacha en Pera. De geheele omtrek was door nieuwsgierigen betwijd door begunstiging van het schoonste weder deze oploft een terend taferel opleverde. Toen Z. H. de tenten van het corps diplomatiek voorbijreed, stond Hoogstevader een gezant aan de zich aldaar bevindende ministers van de vreemde Mogendheden, om de tevredenheid van den tan te betuigen, dat zij deze plegtigheid met hunne tegenwoordigheid den vereerd. Overigens heerschte den geheelen dag de volmakteste en rust.

Gisteren waren de hooge ambtenaren en de grooten van het rijk in serail vergaderd, om Z. H. geluk te wenschen, wegens de volbrachte plegtigheid. De sabel, waarmede de Sultan omgord werd, heeft, zegt men, een waarde van een miljoen piasters.

Onder de militaire en burgerlijke ambtenaren zijn wederom belangrijke veranderingen voorgevallen. Haliz-Pacha is van zijnen rang als Seraskier het Oostersche leger ontslagen, terwijl Saadullah-Pacha, vroeger Perli hetzelfde leger, in zijne plaats is benoemd. Emin Pacha is tot stadhouder van Kurdistan verheven, terwijl Saadullah Molla Arabzade voor dit jaar Kadiasker van Rumelië ten tweeden male is gekozen.

Op den 12 dezer de Sultan het Vrijdags-gebed in de moskee van Sultan Mahmoud, en begaf zich vervolgens naar het nieuwe serail te Töragan, bezigtigde de aldaar aangelegde tuinen, en vaardigde het bevel te de werkzaamheden tot den verdere opbouw te hervatten. Dienzelfde trok de Sultane Walida (moeder van den tegenwoordigen Sultan), die nu in het oude serail had gewoond, in het zomerpaleis van Beclerbei.

De gezondheidstoestand is over het algemeen zeer bevredigend.

Sedert eenige dagen merkt men op, dat troepen en krijgsbehoefden naar A worden verzonden. Welonderrigte personen verzekeren intusschen, dat zij met geen oorlogszuchtige bedoelingen geschiedt, maar alleen om door het leger een meer krachtige houding te geven, gunstiger vredesvoorwaarden voor de Porte te kunnen verweven.

SEMIL 21 Julij. Volgens tijdingen uit Bucharest is in Silistria de p uitgebroken. Drie van de zes daardoor aangesaste personen zijn bereids zwaken. Aan de grenzen zijn de vereischte maatregelen van afsluiting genomen.

VAN DE TURKSCHE GRENZEN 24 Julij. Aan de Servische grenzen twifelen nog een aantal personen, dat vorst Milosch tegen de abdicate hebben geprotesteerd. Men begrijpt niet, dat hij zijne in Belgrado acht gegeven familie op zoodanig een wijze zou blootstellen. Zijn broeder Jofren Abhenovitsch is niet vertrokken, en is thans een der ijverigste aanhangers van de regering in Belgrado.

De berichten uit Adrianopel dd. 17, uit Philippolis van den 11, uit Solonica van den 13 en uit Seres van den 16, luiden eenstemmig, dat de tijding van de buldijging van den nieuwen Sultan aldaar in de volmaakte orde is bekend gemaakt. De gouverneurs dezer gewesten zijn het nieuws stelsel toegegaan, en hebben nimmer in hunne trouw gewankeld. In Weddin Orsova, en Silistria is de proclamatie des Keizers rustig ontvangen. U Albanie en Bosnië, ziet men met gespannen verwachting een dergelijke tijding te gemeet. De vorsten van Moldavië en Wallachië maken zich gereed, den nieuwen beheerscher door hunne afgevaardigden den eed van trouw af te leggen.

Tot dus verre heeft men te Belgrade geene nadere tijdingen wegens de vloot van den Kapudan Pacha ontvangen. Men verwacht elk oogenblik een koerier met brieven en dépêches uit Konstantinopel.

STADSNIEUWS.

Men berigt ons, dat de directie van de Nederlandsche bank besloten heeft alle kassiers-papier ten haren kantore voor het publiek in bank-papier verwisselbaar te stellen.

Gisteren middag heeft alhier in de Kweekschool voor de Zeevaart de gewone jaarlijksche prijsuitdeeling plaats gehad. Na het houden van een korte toespraak, door den tijdelijken voorzitter van het bestuur, den heer Grampré Molère, zijn de beide hoofdprijzen, bestaande in een octant en een schepkijker, als jaarlijksche giften van wijlen den Admiraal van Kinsbergen, door zijne erven voortgezet, respectievelijk aan J. M. van der Veen en W. Wijsman uitgereikt geworden.

Men verneemt, dat de WelEerwaarde en zeer geleerde Heer L. C. Lents, het beroep tot Hoogduitsch predikant bij de Evangelisch Lutherse gemeente alhier heeft aangenomen.

Aangekomen en gelogd in den *Doelen*, Doelenstraat, baron van Borselen, kamerheer van Z. M. den Koning.
In het *Rondeel*, Doelenstraat, de heer Mr. A. L. Wichers en familie.
In de *Nieuwe Stads-Herberg*, aan het Y, de generaal-majoor F. Knolter.

Heden morgen is in het Oosterdok verdonken de schepeling P. J. Petersen, van Bergen, oud 26 jaren, behoovende tot de equipage van de Noordsche bark *Reform*, kapit. P. Oien.

BEVALIEN. 3 Aug. C. Vahlkamp, geb. Anslin, Z.
OVERLEDEN. 1 Aug. J. M. Holtapfel, wed. J. C. Otto, 73 j.

Des avonds is elke winkel een ware tempel van *Comus*. G-heele zuilen van opgeengestapelde met bont papier en gulden lover omslingerde Parmesaankazen staan langs de wanden; boven dezan zweven digte gelederen van zijden spek, met gouden rosetten versierd; aan den zolder hangen *phalanzen* van worsten, ieder van welke met de orde van de goudpapieren ster gedecoreerd is; guirlandes van *caccio cavillo* (struisvijvormige kazen) met laurier aanen gevlochten, slingeren met smakelijke bevaligheid van den eenen tot den anderen pilair; boven den ingang hangt een kroon, getooid met dunne geelachtige worst; deizen en eijeren liggen in afgeschoten vakken sierlijk op en nevens elkander; aan de einden van den winkel zijn spiegels geplaatst, die deze eijervelden en geheel deze schepping van spek en kaas tot in het onrindige uitbreiden en vermeerderen; op den achte grond prijkt het be 18 der *Mudarna*, of ook wel een geweldige groote vergulde kaas, onder een verhemelte van naet elkander geplaatste of hangende gekleurde lichten, en op een rijk gedrapeerd altaar staan beelden van buter of ruvel, door Italiaansche kunstenaars gebeeat, en die somtijds onder hunne beste werken verdienen zoodan gerangschikt te worden.

Maar het schoonste zelfs is tegen de vergankelijkheid niet veilig, en om alle deze heerlijkheden te verstoren, zijn maar weinige arm voldoende. Naanwelijks komt de eerste Paasch-zondag, die reeds den dag te voren door het donderen des geschuts van den *Engelenburg*, het lussen van honderden geweren, het afsteken van talloze *petarden* en andere stukken vuurwerk, het luiden der klokken, en het verbijzen der potten, die gedurende de vasten gebruikt zijn, wordt aangekondigd, of de storm op de vesting van den *Pizzicarnolo* neemt eenen aanvang; de hovelhelber treedt dadelijk met de belegraars in onderhandeling, en reeds vóór den middag is de geheele vesting overgegeven, en met wallen en muren verteerd.

Van de zedelijke en zelfs lichamelijke kracht der oude Romeinen, vindt men bij hunne naneven weinig of geen sporen meer; doch in het vermogen en gebruik hunner organen van spijvertering blijven zij hun edelvoorgeslacht volkomen waardig. Deze roem zal hoo door ieder, die *Italië* bezoekt en met onpartijdigheid oordeelt, gaarne gegeven worden; zelfs, indien hij niet door kwalijk geplaatsten nationaal- of eigen trots gederveerd wordt, zal hij er met lofwaaardige rodborstigheid bij voegen, dat in dit opzigt, alle de volken van den aardbodem voor hen de vlag moeten strijken.

gaande reis tot Lima verzekerd. Die tijding zou wellicht eerst later worden aangebragt, en intusschen moest men zich voor het nog onbekende intost laten dekken. Alle deze aanmerkingen hebben thans als *ex post facto* geene de minste waarde. Indien er suspisie bestond, waarom dan de assurantie niet geweigerd. Hoe weinig de beschuldiging van verzuiging gegrond was, blijkt daaruit, dat het postmerk den datum van 11 Mei voerde. Dit bezwaar had men niet kunnen oplossen, doch hoe is er dan nu op den 25 April een refectie te denken?

4°. De verzekering (dit is een *riester* objectie) is geschied van Lima naar Manila, terwijl de kapitein alleen schrijft, dat hij Noordelijk opzeilen zal. Maar assuradeurs hebben dit geweeten. Zij erkennen in de acte van 1°. Junij, dat zij den brief van 19 December, waarin de kapitein dit schrijft, hebben gelezen. Deze verklaring is even beslissend als de geheele inhoud van dien brief in de acte van 1°. Junij was opgenomen. Deze brief wijst de richting, welke de kapitein nemen zal, *stellig* aan. Daarover kan dus geen twijfel bestaan: over de zin, over de bedoeling, over de strekking der clausule kan thans niet meer worden getwist. Dat de kapitein niet van Manila, maar welk belang toch konden de eischers hebben bij die verzijning?

De actie, zoo als die is ingesteld, is volkomen *ex post facto*, en de schade-rekening wordt niet betwist. Alleen ontken men de gehoudenheid der gedaagden. Den heer L. zou den pleiter der gedaagden op den voet volgen.

1. Het eerste punt van discussie was het onbeweene der daadzaken. Voor-aan het vorm betreft. De stukken zouden informeel en toch waar kunnen zijn. Nooit heeft enige wet de *assurandus* daartoe aansprakelijk gemaakt. Er zijn twee gevallen, waarin dat overzeten der vormen onmogelijk is. Men zie bijv. *Cap. XV Abs. 3* leert, dat de verklaring, *zelfs niet tot decharge van den kapitein, noodig is*. Zoo ook een arrest van het Hof van Cassatie van 1 Sept. 1813, bij Daloz, *Jurisp. du 19me Siècle*, in v. *Assurance S. B. Bonlay Paty* maakt hierop aanmerkingen, doch erkent tevens in zijne *Cours de Dr. Comm.* IV. p. 356, dat het ten opzichte van verzekering onnoodig is. Merkwaardig is hier vooral de plaats van Emerigon, Hoofdst. XIV, *initio* et Sect. 3, waar hij zegt: *la preuve du sinistre n'a aucune forme nécessaire*, enz. Het is bekend, dat zelfs hier te Amsterdam bijna *nimmer* een scheepsverklaring geheel in den vorm (vooral wat de tijdsbepaling betreft) wordt opgemaakt.

De heer Lipman zou nu (schon hij alles toegeven kon), bij de verschillende bedenkingen stilstaan, die men tegen de bewijsstukken, wat den vorm betreft, inbragt.

1°. De verklaring van Puenta Arena is, zegt men, niet door de gehele equipage afgelegd; overigens is zij in den vorm. Het is zoo. Maar waar wordt dit in enige wet voorgeschreven? Het aangehaalde art. 247 C. de Co. spreekt alleen van *naamfrage* volgens de *Lex. 2* et 3 *Col. de Namfragis*, en handelt dus van een bepaald geval. Dit art. handelt daarenboven niet van assurantie. Maar uit die verklaring, voor de bevoegde autoriteit opgemaakt, blijkt tevens, dat het schip daar ter plaatse niet kon repareeren. Het stelsel der gedaagden, waarbij men het gehele *sinister* als een verdichtsel beschouwt, lijdt schipbreuk op dit in *forma probandi* opgemaakte stuk. Men moet dit alles ontkennen, om dat anders het gehele voorgewende der *derivative* zijne kracht zou verliezen. Maar er is meer. Indien hij zijne fortuin wilde maken, had hij daar het schip kunnen verkoopen, maar hij wilde de reis voortzetten. Het schip kon lek zijnde een kustris doen, en toch niet in staat zijn den oceaan te bevaaren.

2°. De verklaring te Mazatlan, zegt men, is voor particulieren opgemaakt. Alle buitenlandse autoriteiten zijn ten onzen opzichte particulieren; daarenboven is het stuk, *zoodra daartoe gelegenheid was*, voor bevoegde autoriteiten geleverd, want te Mazatlan is niet een enkele consul. Men heeft gevraagd, waarom die verklaring niet door den kapitein van het Engelsche postschip is gepasseerd. Die kapitein zou evenmin een bevoegde autoriteit zijn, en door die vraag erkent men dus, dat ook verklaringen voor particulieren kunnen worden opgemaakt. De kapitein van het oorlogschip (en dit is het antwoord op de vraag) *Konink* had die verklaring niet gebeurd aldaar aan. Maar, vraagt men, wie waarborgt de handteekeningen van een verklaring, die daarenboven in het Engelsch is opgesteld? Die verklaring wordt door de latere verklaring geheel bevestigd, terwijl het tevens bekend is, dat de Engelsche taal de meest algemeene buiten Europa is, en bijna door ieder zeevaarman verstaan wordt. Uit de monsterrol blijkt daarenboven, dat de gehele equipage te Mazatlan verklaring heeft afgelegd.

Eene andere objectie tegen dit stuk was daarin gelegen, dat de persoon, voor wien het gepasseerd was, in het proces betrokken zou geweest zijn. De identiteit is vooreerst niet bewezen, want de voornamen verschillen; doch dit toegegeven, wat is er dan vreemd in, dat de verklaring is afgelegd voor iemand, met wien men geoorloofde betrekkingen had, en bij wien evenmin *dolus* mag worden gesmaakt. Maar waarom geen verklaring voor de autoriteit afgelegd? Hij kon dit zonder levensgevaar niet doen! En zoo dit gewaar niet bestond, waarom zou hij dan die verklaring niet voor de overheid hebben afgelegd, welke die verklaring, al ware dezelve valsch, toch moest sanctioneren?

3°. De verklaring te Valparaiso, beweert men, is op een zoo ver verwijderde plaats afgelegd! Maar zij konden toch geen verklaring doen, vóór zij er waren aangekomen. Men bewijst slechts de mogelijkheid, dat zij vroeger de gelegenheid hebben gehad, om voor een consul of andere autoriteit te declareren. En dat de equipage wist, wat zij tekenende, blijkt uit de Antwerpse verklaring, waar zij het vroeger herhalen. De verklaring te Valparaiso is opgemaakt voor den consul. De autoriteit van den consul is de waarborg, dat die verklaring *aldus* is afgelegd, en die ambtenaar heeft daar onpartijdige getuigen tevens de waarheid der verklaring doen bevestigen. Maar dus tredeert men, waarom heeft de consul niet de equipage van het oorlogschip gevraagd? Omdat het oorlogschip, (als reeds opgemerkt is), *niet* was gekomen. Het schip was te Mazatlan aangekomen.

4°. De Antwerpse verklaring, zegt men, is een pleidooi, geen verklaring! Maar het is juist op verzoek van den heer Jaumart, den agent der Amsterdamse assuradeurs, dat dit stuk is opgemaakt. Een nieuw bewijs dus van de kwade trouw der gedaagden.

Wat ten tijde der verklaringen zelf betreft, zoo is de gehele redenering der gedaagden een doorlooperde *petitio principii*, geheel op het onbeweene bestaande van sluikhandel berustende. Omdat de eischers vroeger op Z. America gehandeld hebben, hebben zij met succes gehandeld; en omdat zij met succes gehandeld hebben, hebben zij sluikhandel gepleegd. Zie daar de redenering der gedaagden. Niet een enkele daadzaak heeft men opgenoemd, die niet evenzeer een gunstige opvatting toeliet. Men heeft alleen de keerside van de zaak beschouwd. Doch in de werkelijkheid is het geheel anders. De heer Lipman was gerechtigd om alle stukken (de gehele briefwisseling niet uitgezonderd) van de 3 vorige reizen over te leggen, die schip noch te Valparaiso, noch te Mazatlan droegen. « Maar », roept men uit, « men zou in de verkoop-rekeningen, betaalde douaneregten te vinden ». Doch de rekeningen toonden allen aan dat men onder toezigt des douaners overal gehandeld heeft! In iedere haven moest het manifest aan den bestuur worden in handen gesteld, hetwelk daardoor een nauwkeurige controle uitoefende. Die rekeningen komen op geen verkoop-rekeningen te pas, waar 1°. goederen in entrepôt verkocht, of 2°. de rekeningen der koopvervolgden worden. En hier werden de goederen uit het schip direct gehaald. De koopers betaalden dus de douaneregten, die daardoor op geen verkoop-rekeningen te pas komen. Bij eenen dergelijken handel, onder toezigt der beambten, is alle denkbeeld van fraude onmogelijk.

Waarom, vraagt men, heeft de kapitein niet te Puenta Arena gerepareerd, daar hij toch in iedere zeehaven wel een klein lek kan repareren? Het lek was *vooreerst* niet zoo klein, maar ten tweede doet de grootte van het lek niets. Zoodra een schip moet worden gekield, waartoe op onderscheidene plaatsen (zels te Curacao) geen gelegenheid is. Eindelijk heeft de havenkapitein aldaar verklaard, dat het schip niet repareeren kon, niet-tenstaande deze zeker meer belang had de reparatie dan (zoo het mogelijk was) te doen plaats hebben. Dit Puenta Arena lag in de route, want bij acte van den 3 Junij was het voozen van het Noordelijk gelegen Guatimala, uitdrukkelijk toegestaan. Doch hij is (zegt men) zoo vele havens voorbij gegaan? Is dan kapitein Riekmers zulk een leerling in de navigatiekunst, dat hij die leeren moet van Amsterdamse assuradeurs, die toonen er niets van weten? En al ware dit zoo, ook tegen zijn fouten hebt hij verzekerd!

De heer Lipman was thans niet de vittorien der gedaagden tot, Mazatlan

gevoerd. Daar ging R. aan wal om naar de markt te informeren, en te hooren, of hij repareeren kon? Maar hoe volgt hieruit, dat hij de bedoeling had sluikhandel te drijven. Riekmers is, volgens de verklaring, *onderscheidene* malen aan wal geweest. Het kan twee, het kan meermalen geweest zijn. Is dit vreemd in een haven, waar men geen betrekkingen heeft? Waaruit blijkt, dat zijn doel het drijven van contrabande was? Staat er dan in den Code den Amsterdamse assuradeurs de *dol se presume et ne doit pas être prouvé*.

Men heeft niet slechts valsche gevolgtrekkingen gemaakt, maar ook valsche daadzaken opgegeven. Zoo heeft men beweerd, dat de equipage van dollars zou hebben gesproken. Het is nooit, nimmer, nergens geschied. De spreker kon niet een enkele vraag bestaan: waar, waar staat het? Er is nog een belangrijke opmerking. Men beroept zich op een contradictie tusschen de verklaring en de generale rekening. Doch hier verwart men de zaken, zo als de geëerde pleiter door een nauwkeurige berekening aantoonde.

Thans ging de heer Lipman tot den brand te Mazatlan over, waarbij men zich niet ontzien had den kapitein van een misdad te beschuldigen, waarop hij de meeste volken de doodstraf staat. Indien men zich vernederen mocht om een zoo schandelijke aantijging te wederleggen, zoo is het antwoord: *Hij konde niet!* Hij en zijne gehele equipage waren gevangen en bewaakt. Voor de Mexicanen was de brand een middel om te plunderen, en om den kapitein in de onmogelijkheid te stellen zijne onschuld te bewijzen. Eene brandstichting was voor hen, wat een moord voor den roover is. Brandstichting in materie van douanen vooral, is den Mexicanen niet vreemd. De spreker las ten betooge hiervan, het ultimatum der Fransche regering uit het *Journal des Débats* voor, waar een menigte dergelijke grieven worden opgenoemd. Het bewijs is daarenboven ten processe voorgehanden, dat men alle pogingen tot bluswaching verijdeld en onmogelijk gemaakt hebbe. Maar verder, of de kapitein, of de Mexicanen hebben de brandstichting gepleegd? En is het nu te denken, dat indien er slechts eenige schijn tegen den kapitein voor handen was, dat van dien schijn geen gebruik tegen hem zou hebben gemaakt. Wat heeft de overheid gedaan om de misdad te straffen. Er heeft geen onderzoek plaats gehad, geen der Mexicaanse bandieten (den naam van soldaten onwaardig) is als aanklager durven optraden; en te Mazatlan, waar men eveneens karig is met suspicies, als bij de Amsterdamse assuradeurs, heeft de scheepsvogd, zonder eenige vervolging, geruimen tijd vrijelijk en ongehinderd doorgebragt. Maar, zegt men, de kapitein zwijgt van de oorzaak van den brand. Hij kon zwijgen, want de omstandigheden spraken. Men had wel gedaan, indien men had gewaagen even als hij.

Thans ging de geëerde spreker tot het Mexicaanse vonnis over. Liever dan dit met de oud-Hollandsche vonnissen te vergelijken, zou men daarmede de vonnissen uit het hevigste tijdperk der Fransche revolutie kunnen gelijk stellen. Ook in Mexico is de revolutie nog niet geëindigd! En hoe zekt men dit vonnis te verdedigen? Door de omstandigheid, dat twee matrozen afzonderlijk zouden zijn gearresteerd, en dan het zoogenoemde vinden van *laarsen*, welke niet eens aan boord waren en dergelijke meer. Deze en andere omstandigheden werden nu, nog uit de Antwerpse verklaring toegelicht. De protestatie, die door R. is gedaan, wordt, zegt men, door ons achtergehouden. Wij bezitten die protestatie niet, die enkel en alleen antwoord op een exploit van den *promotor fiscal* behelsde, maar voor achterhouding bestond geen reden. Het zoogenoemde werpen van hallast, waarin men een pretext meende te vinden, is ook van elders bekend. Uit het dooreen liggen der lading en het niet sluiten der luiken heeft men mede een bezwaar willen afleiden. De omstandigheid is waar, maar bewijst geen *contrabande*: of denkt men, dat de *contrabandiers* zich door dergelijke uiterlijke keuteekenen onderscheiden? Dat R. zijn leven niet zeker zou zijn, noemt men ongerijmd. Het is dit niet, wanneer men het *ultimatum* leest, dat te belangrijk is, om dat het *post-riquer* is aan het voormal met kapitein Riekmers. De Mexicaanse regering heeft niet eens de in dat stuk opgenoemde feiten ontkend, maar zich met den verwarden toestand des lands verdedigd. Maar men geeft redenen op, om te toonen, dat zijne *vetes* hersenschimmig is. *Voorreest*. Hij is een geruimen tijd te Mazatlan veilig gebleven! Ja, hij heeft daar veilig kunnen vertooren, omdat hij zich niet verdedigd heeft. Maar er volgt niet uit, dat hij zich heeft kunnen verdedigen. *Ten tweede*. Hij bracht een *marior* mee. Wat er van dit stuk zij, is reeds aangegeven. *Ten derde*. Er was een Engelsch oorlogschip. Dit zou juist tijdig gekomen zijn, om de *vetes* te verdedigen, maar om zijn lig, over te brengen! Maar die *vetes* zijn *verloren*, en *verloren*, ook tegen de *vetes* van den kapitein is verzekerd. Men zegt wel, dat het *vetes* van den kapitein door het vonnis wordt gelogstraf, maar men vergeet niet door welke registers dit vonnis gewezen is, een vonnis hetgeen daarenboven den assuradeurs nimmer baten kan. Mazatlan is dan ook een zeer onbeduidende haven, op vele kaarten niet eens te vinden, terwijl de pleiter twijfelt of het waar zij, dat Amsterdamse assuradeurs, meerdere schepen naar die haven hebben verzonden, en de aanmerking, dat de Engelschen zich niet over de Mexicanen beklaagen, vindt gemakkelijk hare opmerking in Engelslands welbekende commerciële politiek.

Men heeft later nog tot twee objecten zijnen toevlugt genomen. 1°. Men gevoelde, dat het aangehaalde artikel uit de wet van 4 Sept. 1832 de confiscatie niet wettigde, en daaraan beroept men zich op andere wetten in 't algemeen, in dat vonnis opgenoemd. Maar zal niet ieder regter be-weren, dat zijn vonnis volgens de wet gewezen is. Het is voor ons genoeg aan te toonen, dat de confiscatie in strijd is, met de enige wets-bepaling die men aanhaalt. Eene 2de objectie was deze, dat de regter alsnog bij interlocoir vonnis aan de gedaagden de gelegenheid zou geven, om andere bewijzen uit de Mexicaanse wetgeving te putten. Twee jaren lang heeft men het kunnen doen. Heeft men van die tijd gebruik gemaakt en in Mexico zelve informatie ingewonnen? Men beantwoordde deze vragen zonder omwegen. De zaak is in staat van wijzen. Geen interlocoir is thans meer noodig, of komt thans meer te pas. (Het vervolg hierna.)

PRIJZEN DER PERCELLEN.
Geveild op Maandag 5 Augustus 1839, in het O. 2. Heeren-Logement te Amsterdam.
Een Koopmans Winkelhuis, c. a. in de Warmoesstraat, tusschen de Oude- en Papenbruggen, N. 723 en 724. f 13,800. — f 100. Opghe.

VERKOOPING VAN SCHEPEN.
Maandag den 5 Augustus, in de Nieuwe Stads-herberg, aan het Y. Ken welbezeld Snakship, *Jacoba Catharina*, Kapitein E. A. Nuihof, gemeten op 62 Tonnen of 33 Lasten, zijnde 45 Boggelasten. f 2,150. In Slag f 800. Opgehouden.

Advertentien.
(3558) NEDER- en MIDDELEN-RIJN.
Stoomvaart Maatschappij,
TE DISSELDORP.
De Dienst, gedurende de maanden *Julij, Augustus en September*, is geregeld:
Van Rotterdam, des morgens ten 7 ure, Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, naar Amstern en Eamerik.
» Eamerik, des morgens ten 7 ure, Zondag, Dinsdag, Donderdag en Zaterdag, naar Disseldorp.
» Disseldorp, des avonds ten 11 ure, dagelijks naar Keulen, Bonn, Coblenz en Mainz.
» Mainz, des morgens ten 6 ure, dagelijks naar Coblenz, Bonn, Keulen en Disseldorp.
» Disseldorp, des avonds ten 11 ure, Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, naar Eamerik.
» Eamerik, des morgens ten 6 ure, Zondag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag, naar Amstern.
» Amstern, des morgens ten 10 ure, Zondag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag, naar Rotterdam.
De Correspondentie met Utrecht wordt onderhouden door een gemakkelijk Rijtuig, rijdende van Utrecht van de *Leggende Oer*, op het Vroburg, des morgens ten 10 ure voor de *Opraat*, ten 12 ure voor de *Afsaat*, en van Vreeswijk, bij de aankomst der 8 ommen. — Na dien inlichting bij de Agenten, en te Amsterdam, bij G. F. WESTERMAN, Kalverstraat, 198.
ROTTERDAM, Kantoor — Boompjes. A. 132.
DE COCK en BARLEN, Agenten.

(3559) A. VAN NOORLE, L. GUSELMAN en verdere MAKELAARS in het Billet vermeld, zullen, op Dinsdag den 20sten Augustus 1839, en volgende Dagen, in het loaal voor Publieke Verkoopingen, (vooral het Kerkgebouw de Zon), op den Singel, bij den Blaauwburgwal, N°. 2, door den Heer Griffier G. VAN ENST KONING, Verkoopen:
Sierlijk gezette Juwelen, modern bewerkt Goud, Horlogeren en haarloden, gepolijst Zilverwerk en Galanterien, exquisite Porcelainen, Lak- en Glaswerk, fijne Lijnwaden, eene partij Winkelgoederen, van Waasjaaiten, Garenen, Linten, Naaijzide, Luiskoord, enz., netto kleed welgevulde Bedden en Beddengoed, exzellente Tapijten en Karpethien, heldere Spiegels, Lampen en Lantaarnen, uitvoerige Schilderijen en Ke-prenten, in Lijsten met Glazen, uitmuntende zoo mahonie- als gladde Meubelen, kapitale Staande Horlogeren, accuraat loopende Fransche Pendules en keurige Bloemvazen onder glazen Stolpen, Kantoor- en W-benoodigheden, Koper- en Tin; eene collectie welgevondeneerde KEN, en hetgeen meerder tot sieraad en huisselijk gebruik is dienende. Der volgen Catalogus, en twee dagen bevorens te benigtigen.

(3560) D. DE VRIEND, F. L. HOELEN, F. HELMERS, SCHREDERHOF en C. DE VRIEND, MAKELAARS, zullen, op Maandag den 26sten Augustus 1839, des Avonds ten Vijf en een half Ure, in het voormalig Oude-tijds *Ren-Logement*, door den Notaris BRUNO TIDEMAN, presenteren te VERKOOPEN:
Een extra kapitaal, hecht, sterk en weldoortimmerd KOOPMANSHU dubbel ACHTERHUIS en ERVE, staande en gelegen in het beste gede van de Kalverstraat, en wel tusschen den Heiligen Weg en Ojesshuis, Wijk 27, Verp. N. 4087, Kadaster Sectie F, N. 3115; inhoudsgro 1 Roede en 19 Ellen. Breder bij Billetten omschreven, en te benigtigen des Dingsdags en Donderdags, alsmede op den Verkoopdag, van 1 tot Ure, mits vertoonende een Bewijs van Toegang, door een der gemelde kelaars onderteekend.
De bewijzen van eigendom en veilconditien zullen, vier dagen vóór en den Verkoopdag, des voormiddags ter lezing liggen ten Kantore van boog-genoemden Notaris, op de Heerengracht, tusschen de Huidestraat en Le-sche gracht, N. 505.

(3561) J. C. HAARMAN en P. C. STADNITSKI, MAKELAARS, zullen, op Woensdag den 11den September 1839, des Voormiddags ten 10 Ure, in den Brakken Grond, in de Nes, te VERKOOPEN:
Eene ruim gesorteerde Partij gemaakte LIJZERWINKELWABEN en C REEDSCHAPPEN, Deutsche en andere soorten van KRAMERIJEN, Ch-leroische taaje en brose SPIJKERS, KOPERDRAAD, Zweedsch LIJZER, Staven, Engelsch gewalt PLAAT- en BANDIJZER, en andere Goederen meerder. Breder bij Notitie, in tijdsbij de gemelde Makelaars te bekoma.

(3562) ER IS VERLOREN Een Acht- of Tienkantigen Gouden VINGERRING, met een openslaand Kasije, waarin een Souvenir van Haarwerk. Die denzelven gevonden heeft gelieve hem, tege-genot, des verklikende van de volle waarde terug te doe bezorgen aan het Kantoor van den Avondbode.

(3563) Ter Uitbreiding eener belangrijke FABRIEK, in Zijden en Ha-zijden Stoffen, in eene der eerste Fabriekplaatsen aan den Rijn, w-verlangd in Amsterdam: eenen COMPAGNON, in staat zijnde een Kapite-van f 40 à f 50/8, te kunnen aanbrenge, en geschikt tot het houd-van een Depot in Amsterdam, bevoens het bezorgen en opennen de Commissie in de Nederlanden. Bij voorkeur wensch men zich te associat-met iemand, welke reeds met het Manufactuur-vak bekend is, en eenig-solide relatien bezit.
Hierop inclinerenden worden verzocht zich te adresseren, met fran-biljetten, onder Lett. I, bij den Boekhandelaar G. W. TIELKEMEIJER Vijgendam, N°. 35, te Amsterdam.

(3564) N. Jørgensen, ENGELSCH KLEEDERMAKER, Kalverstraat, N°. 233, te AMSTERDAM, heeft de eer zijnen geëerde Begunstigers te berigten, dat hij op nieuw eene geruime partij MACINTOSHEN of WATERDIGTE JASSEN uit Londen ontvangen heeft, welke tot buitengewoon billijke Prijzen bij hem verkoof worden.

(3565) à l'Etablissement Lithographique. Kalverstraat, N°. 167.
Reimpression de la GAZETTE DES TRIBUNAUX pour Amsterdam f 30 par année et la Province franco f 34. (l'Édition de Paris coûte f 72).
Reimpression du Journal LE VOLEUR. Cette feuille qui sous aucun rapport ne laisse rien à désirer est une des plus jolies lectures de famille: c'est un mélange de littérature, science, beaux-arts, industrie, esquis-ses de moeurs, mémoires, voyages, journaux, alitétres, modes, etc., qui paraît tous les 5 jours, contenant 16 pages de texte, et 2 lithographies par mois.
Le prix de l'abonnement est de f 7 pour 3 mois ou f 26 par an; franc-pour la province f 2 en sus par an, ou 50 cts. par Trimestre. Ou s'ab-bonne le 5 de chaque mois.

(3566) Op heden wordt bij C. A. THIEME, te Arnheim, uitgegeven, en in de voornaamste Boekwinkels van het rijk verkrijgbaar gesteld:
PLEITREDE
VAN
Mr. Dick Donker Curtius,
VOOR DEN
HOUGEN RAAD DER NEDERLANDEN,
TEN BEHOEVE VAN
C. A. THIEME,
DEKKEER EN UITGEVER DER
ARNHEMISCHE COURANT,
REQUIRENT IN CASSATIE;
Uitgesproken den 12 Julij 1839.
De Prijs is f 0.50.
Deze belangrijke Pleitrede kan niet algemeen in commissie worden ver-zonden, en gelieven Heeren Boekhandelaars, die dezelve niet mogten heb-ben ontvangen, ze van hunne gewone correspondenten te ontpieden, of, fran-co en voor rekening, van den Uitgever zelve aan te vragen.
Dezelve is, onder anderen, te bekomen: te Amsterdam bij de Boekhande-laars Portielje, van Keistren, Brave, van Bakkenes, Schoukat en Schoneveld en Zoon; te Rotterdam bij van Baulen en Wijt en Zonen; te 's Gravenhage bij van Weelden en Fuhri; te Leiden bij van der Boek; te Delft bij de Groot; te Utrecht bij van Terrenen en Zoon en van Woes-tenberg; te Middelburg bij van Benham en Jutting en Gebroeders Aba-hams; te Groningen bij Oomkens, Schierbeek en van Zweedon; te Leeu-warden bij Brouwer en Suringer; te Assen bij van Tricht; te Zwolle bij van Stigteren; te Deventer bij Brouwer; te Zutphen bij Thieme; te Dieren-burg bij Kets en Lambrechts; te Nijmegen bij Thieme; te Tiel bij Cam-pagne en van Wermesterken; te 's Bosch bij Palier en Zoon; te Breda bij Broese; te Haarlem bij Loosjes en van Loghram; te Alkmaar bij Coster; te Amersfoort bij Blankenberg en Zoon en Nolte; te Harderwijk bij Ba-rends; te Misingen bij Meuldagh; te Goea bij Kluwenen en Zoon, enz.